Akademie výtvarných umění v Praze
Studijní program Výtvarná umění
Ateliér figurálního sochařství a medaile, škola Vojtěcha Míči

DIPLOMOVÁ PRÁCE

TVORBA RÁMŮ
MAKING FRAMES

Vypracovala: Lucie Bečvářová
Vedoucí diplomové práce: doc. ak. soch. Vojtěch Míča
Oponentka diplomové práce: Mgr. Edith Jeřábková

Akademický rok 2023/2024

Jako svou diplomovou práci vytvářím rámy k následujícím obrazům:
obraz Malé Strany od Josefa Bečváře,
série třech obrazů lvů od Kláry Lázničkové,
obraz *Nebe nebude* a keramický reliéf od Matyáše Fialy,
obraz *Dálava* od Mileny Šimkové-Elgrové,
obrazy *Ministerstvo spravedlnosti*, *Zlá příroda se neumí bránit?*[*], *Příroda potřebuje zachránit, ale nemá na to peníze*[*], *Všechno je na pyču ale je lepší mít hypotéku než heroin*[*] od Anny Petruželové,
obraz domu v Ostravě, ve kterém bydlím, od Adriana[*],
obraz psů na zeleném pozadí (neznámá autorka),
obraz psů, který jsem malovala já,
obraz boty namalovaný Izabel Tkáčovou[*],
obraz penálu ve tvaru ryby (neznámá autorka),
dva abstraktní obrazy od Vandy Kovaříkové[*],
oboustranný obraz (krajinka // kytice) od Matyáše Kořínka[*]
a fotografie mého sousedství, kterou jsem fotila já[*].

❤

Jednou zavoláme policajty na děti, co nám hází kameny do oken. Policajti dají všechny ty děti do vězení a bude tu klid. Vězení bude úplně plné dětí, děti ho zboří a vězení nebudou.

1[1]
PROPOJENÍ A ODDĚLENÍ
vzájemnost, různorodost, souvislost
vlastní prostor + společný prostor
Rám propojuje obraz s okolním prostorem a odděluje výjev na obraze od okolního prostoru.

– 19. STOLETÍ
Salónní styl 19. století, stěna vytapetovaná zarámovanými obrazy. Ozdoby oddělují ozdoby od ozdob. Obrazy, tapety, štuky, květiny, nábytek, lidi. Velké množství různorodých věcí je společně v jednom prostoru. V obrazech je prostor. V prostoru je perspektiva. Hranice.

– 20. STOLETÍ
Moderní galerie jako bílá kostka. Rám se stává pro obrazy vězením. Obrazy nejsou oddělené od okolního prostoru. Diváctvo není oddělené od prostoru v obraze. Okolní prostor se jakoby snaží nebýt, ve snaze co nejvíce sdílet prostor díla. Cokoli uvnitř bílé kostky se (potenciálně) navzájem ruší. Rozpíná se do okolního prázdného prostoru. Území nikoho, na něž si díla (i topení) dělají teritoriální nároky. Bez hranic. Bez bariér. Okolo galerie (bez oken), je svět obrovského množství vjemů a *smogu*.

* Rámy k těmto dílům jsou v době odevzdání teoretické práce nedokončené.

2
PROPOJENÍ A ODDĚLENÍ
vzájemnost, různorodost, souvislost
uvnitř + venku
vlastní prostor + společný prostor
velikost jednotlivých celků

Rám odděluje obraz od okolí a taky ho zvýrazňuje, jako oční linky. Přitahuje pozornost a směřuje ji dovnitř. Sám zůstává v periferním vidění, nicméně ovlivňuje, jak se díváme na to, co v něm je.

– DÁLNICE[2, 3]
Rámy, skrz které nejde proniknout. Dálnice přitahuje pozornost, a prostor, který uzavírá, se stává neviditelným. Trojúhelník městské zástavby mezi dálnicí, rychlostní silnicí a kolejemi není lukrativní a je přeplněný. Z velké většiny lidmi, kteří si nemohou vybrat lukrativnější místo. Taky si nemohou dovolit auto a nevyužívají dálnice. Je důležité, abychom se všichni vešli. A abychom si vzájemně nepřekážely.

– OKNA
Okna oddělují a propojují prostor uvnitř a venku. Bydlíme mezi dálnicí, rychlostní silnicí a kolejemi. Nejsme slušní lidé, protože máme rozbitá okna. Přes zimu jsme v nich měly karton. Vypadala jako tři zarámované asambláže ze skla, papíru a izolepy. V noci vypadala jako abstraktní triptych, různě velké tmavé obdélníky na světlém pozadí.

3
PROPOJENÍ A ODDĚLENÍ
uvnitř + venku
vlastní prostor + společný prostor

Právo mít vlastní prostor a být ve společném prostoru.

– VÝBĚR
Kolik obrazů se vejde do galerie? Co se k sobě hodí a co ne? Je důležité vzájemně se nerušit. Být dostatečně rozděleni na to, abychom se snesli. Obrazy mohou být namačkané jako na ubytovně a mohou si nárokovat široké okolí. Obraz, který má nárok na sebeurčení, kterým zabere celou galerii, vyloučí hromadu obrazů, které nemají prostor na sebeurčení.

– VYHLÍDKY
Co je vytvořeno, je na této planetě spolu se všemi ostatními různými věcmi. Někde to je a někde to bude. Umělecké dílo se stává ozdobou soukromého nebo veřejného prostoru, harampádím, zbožím. Ve svojí práci vnímám budoucnost děl jako důležitou a limitující. Chci, aby byla úspěšná v tom smyslu, že dostanou důstojné místo a nestanou se věcí, která v prvé řadě zabírá prostor. Chci žít v prostoru, který je uspořádán tak, že si vzájemně nepřekážíme. Vytvořením rámu na obraz jsem chtěla vytvořit důstojné místo již vzniklému dílu. Zároveň tato díla (rám a obraz) utvořila tandem, který by mohl být pro jejich budoucnost posilou. Chci, aby moje tvorba uměla komunikovat s diváctvem. Mám v plánu zařídit výlet z Ostravy do Prahy, aby se lidi, mezi

kterými žiji, přijeli podívat na mojí diplomovou práci. Ve své další tvorbě se chci zabývat lokálními uměleckými projekty a tak je pro mě tato domácí oponentura důležitá.

4
Většinu obrazů ve své diplomové práci mám půjčenou od lidí ze svého okolí. Obraz Malé strany maloval můj děda. Obraz boty mi půjčil můj soused, kterému ho moje známá darovala před více než deseti lety. Obraz psů na zeleném pozadí byl vysvobozen ze zbouraného domu, který jsem měla ráda. Obraz Dálava mám zapůjčený z depozitu galerie moderního umění v Hradci Králové. Rámy vyrábím ze široké škály materiálů. Z betonu, dřeva, papírmaše, sádry, skla nebo látky. Často pracuji právě s tím, co mám k dispozici. V závislosti na obraze jsou rámy velké od několika desítek centimetrů po víc než 2 metry.

Lidé, které mně ovlivňují a inspirují jsou zejména ty, se kterými jsem sdílela ateliér. Marie Kaňáková, Sabina Knetlová, Vanda Kovaříková, Jekatěrina Gordelaze nebo Marie Kuklíková. Moje tvorba má stále stejné těžiště, ať se jedná o obrázky domů na obalech od cigaretových papírků, audio stopu úryvků z Harlequinek, tkané dečky, sochy z těsta pečené v troubě, kostýmy pro zasedání akademického senátu AVU, video *Vlastenecká klimaagitka*, spolupráce na objektu ve veřejném prostoru v mém sousedství nebo medaile, které jsem dělala pro lidi, které znám. Mám dojem, že v mé diplomové práci je toto těžiště nejsrozumitelnější.

souvislost, různorodost, vzájemnost
prostor
rovnost mezi lidmi
planeta

5
Koupily jsme si plexisklo. Malé. Propadávalo rámem okna. (Okna se mají měřit zvenčí a ne zevnitř.) Ke zmenšení vnitřního rozměru oken jsme použily rámy z obrazů. Snad to vydrží a už nebudeme sklít každou sezónu.

Literatura:

1. Brian O’Doherty. 2014. „Poznámky ke galerijnímu prostoru“. In: *Uvnitř bílé krychle*. Praha: Tranzit.
2. Jane Jacobsová. 1975. *Smrt a život amerických velkoměst*. Praha: Odeon.
3. Magda Stanová a Michal Růžička. 2011. „Beton a automobil vs. společnost v San Francisku“. In: *Třetí město.* Červený kostelec: Pavel Mervart.